

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۷ سپتمبر ۲۰۱۹

"کابل بی زر باشد و بی برف نی"

دوشنبه- ۲۵ سنبله ۱۳۹۸- کابل: آنچه رابه مثابه عنوان گزیده ام، یکی از ضرب المثل های قدیمی مردم کابل است، که به نقش حیاتبخش باریدن برف بر شهر کابل تأکید می ورزد. این که امروز متناسب با شرایط امروزی که اراضی زراعتی کابل زمین در کل از تولید بازمانده و توسط اماکن هشت رخ و نه گرد به جنگلی خود رو از ساختمان های بد قواره تبدیل شده، آیا باز هم مردم کابل چنان عاشق برف باقی مانده باشند که آن را بهتر از طلا بدانند، ایجاب تحقیق جداگانه ای را می نماید، مگر یک نکته کاملاً مبرهن است که اگر عشق به "برف" کاهش یافته باشد، مطمئناً جای آن را عشق و علاقه دیوانه وار به "برق" گرفته است، زیرا در اکثر خانه ها در داخل و خارج شهر "برق" بیشترین نقش را در رفع نیازمندی های داخل خانه به خود اختصاص داده است.

حال با چنین شرایطی که در اکثر خانه ها جای و محل پخت و پز سنتی با اجاق و آشپزخانه وجود ندارد و به علاوه وسایل برقی تقریباً جزء غیر قابل انصراف یک زندگی شهری شده، و آب اکثر مناطق نیز به برق وابسته است، وقتی "برق می رود" و دیگر تا آینده های نامعلومی آمدنش زیر سؤال است، برنامه های زندگانی خرد و بزرگ، زن و مرد به هم ریخته، هیچ کسی نمی داند چطور می باید مشکلش را حل نماید.

من در اینجا عاقدانه و به نسبت ناتوانی نمی توانم شما را با مشکلات دیگران در خانه آشنا بسازم، زیرا چارج "Ipad" م تمام شده، نمی توانم چیزی بنویسم. ما از دو روز است که در ختم دهه دوم قرن ۲۱، یعنی در شرایطی که در جنگل های آمازون و اعماق افریقا برق وجود دارد، در پایتخت کشوری که تبلیغ می شد قرار است اشغالگران آن را "دوبی" و "سنگاپور" بسازند، برق نداریم. برای من برق نداشتن یعنی، "Ipad" م هر لحظه ممکن است چارجش تمام شود، یعنی تلفون دستی ام چارجش تمام شده، یعنی نه با دنیای خارج تماس گرفته می توانم و نه هم چیزی راجع به آن می شنوم. از همه بدتر وسیله ای ندارم تا برای شما بعد از ۲۲ ماه آزرگار، مطلب و گزارشی تهیه نمایم.

مشکل من فقر همگانی خانواده ماست، با تأسف ما در خانه خود نه جنیراتور داریم و نه هم از برق آفتابی در آن خبری است، از آن گذشته موتر هم نداریم تا حد اقل ین دو وسیله را چارج نمایم.

این مطالب را با آخرین قسمت برق باقیمانده در "Ipad" م می نگارم، بعداً آن را برداشته خواهم کوشید تا خود را به جایی برسانم که هم برق در آنجا باشد و هم خطوط انترنت فعال باشند. برق بخش اعظم از شهر کابل بعد از ویران شدن پایه های برق وارداتی قطع شده است. گفته می شود آنها را طالب بین ولایت قندوز و بغلان قطع نموده، تا "ترمپ" را

ادب نموده باشد. با تأسف آنها نمی خواهند بدانند که در این بین "ترمپ" و نوچه هایش مجازات نمی شوند بلکه این مردم بیچاره است که باید **کورمال کورمال** زندگانی نمایند.

هموطنان گرامی!

شاید فردا و یا روز های بعد تر بتوانم چاره ای بیندیشم تا همیشه در خدمت تان باشم. اگر نتوانستم با بزرگواری تا عفو نمائید. زیرا گفته اند "آسمان دور و زمین سخت".

سرکها ما را می طلبد!!